

L'independentisme aireja disputes abans de la cita al Suprem: l'1x1 d'un debat sense unitat

La negativa del president a aclarir la data de les eleccions i la resposta a la inhabilitació fan evidents les discrepàncies amb ERC i la CUP mentre l'oposició veu un Govern sense recorregut

Torra, Sabrià, Batet, Riera, Iceta, Carrizosa, Albiach i Fernández, al Parlament | Adrià Costa

La primera jornada del debat de política general deixa un regust agre a l'independentisme, just abans de la vista del president de la Generalitat, Quim Torra, al Tribunal Suprem pel cas de la inhabilitació. Junts per Catalunya (JxCat), ERC i la CUP han airejat les seves diferències al Parlament, en un debat marcat per la voluntat de Torra de centrar-se en la gestió de l'executiu (<https://www.naciodigital.cat/noticia/208684/torra/allunya/horitzo/electoral/res/fara/desviar/dedicacio/absoluta/al/coronavirus?rlc=p1>), sense donar pistes sobre el calendari electoral o la resposta a la resolució que prengui l'alt tribunal, com li demanen les forces independentistes. L'oposició, que també vol comicis immediats, hi veu una legislatura esgotada que corre el risc de viure una llarga agonia si Torra no convoca eleccions.

Acordar l'horitzó electoral és la principal petició que fan tant la CUP com ERC (<https://www.naciodigital.cat/noticia/208710/erc/reclama/eleccions/torra/no/entregar/institucio/repressors?rlc=p1>) a Torra, en un context de difícil convivència amb JxCat al Govern, en el cas dels republicans. Després d'haver escoltat com el president allunya aquest escenari, els d'Oriol Junqueras veuen "poc marge de maniobra" perquè es produeixi un gir. Amb tot, no donen res per

definitiu i entenen que després de la vista al Suprem s'accelerará un possible acord o bé és consumarà el desacord. Entenen que és "incoherent" que Torra acusi l'Estat de voler sotmetre Catalunya a la "inestabilitat" i que, en canvi, no espremi la possibilitat que té a les mans de garantir un interinatge breu si és inhabilitat. En tot cas, insisteixen que res està escrit fins el darrer minut del partit. A continuació, l'1x1 del que ha estat el *round* d'anada.

Quim Torra: reivindicatiu. El president ha fet un balanç complaent de l'acció de Govern, amb regust de final d'etapa i molt centrat en la gestió de la pandèmia. Només al final ha abordat la inhabilitació que l'espera al Tribunal Suprem a partir de demà, sense respostes concretes -una tònica habitual dels responsables governamentals de JxCat- sobre els propers passos. Només una pista, verbalitzada ja en anteriors ocasions: les eleccions, per ara, estan descartades perquè suposarien una "distracció" en un moment en què la pandèmia dista d'estar controlada i el curs tot just acaba d'arrençar. S'ha volgut presentar, a les acaballes, com un home pont entre JxCat, ERC i CUP per refer la unitat estratègica, estalviant-se retrets als republicans, tot i la intervenció exigent de Sergi Sabrià. "El meu únic retret és cap a l'estat espanyol", ha apuntat en el torn de rèplica

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/208719/torra/demana/unitat/partits/independentistes/meu/unic/retret/es/cap/estat/espanyol>), després d'acusar el govern espanyol, els partits i l'estructura judicial d'estar ancorats en la "venjança"

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/208700/torra/acusa/estat/buscar/venjanca/pero/esquiva/resposta/inhabilitacio>). Autoreivindicació abans del dia que definirà el seu futur. Només acabar el debat, tren cap a Madrid.

Carlos Carrizosa: destraler. Ha protagonitzat un dels moments del debat al final de la primera intervenció, amb un eloqüent: "Adeu, senyor Torra".

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/208697/oposicio/dona/esgotat/govern/torra>) El missatge de sempre, les formes de sempre. A Carrizosa no l'ha canviat el fet de ser ungit candidat de Ciutadans després de la defenestració de Lorena Roldán -molt centrada avui en l'activitat de la pantalla del seu telèfon mòbil-, i ha exhibit el repertori habitual. Ha acusat Torra de crear un "clima ideològic hostil per al dissident", de promoure un "linxament" als qui parlen castellà al l'escuela, d'aplaudir els "processats per terrorisme" -l'ombra dels CDR no s'apaivaga quan Cs puja al faristol del Parlament- i de dur a terme "amenaces" contra funcionaris i jutges. TV3, per descomptat, no hi podia faltar, perquè està en mans de "comissaris polítics", al seu entendre. En el fons, però, una coincidència amb Torra: no calen eleccions. Ara bé, si cal, que l'independentisme triï nou president. Carrizosa busca més marge per intentar revertir una debacle anunciada a les urnes.

Miquel Iceta: fiscalitzador. El PSC entén que, amb un Ciutadans en caiguda lliure, el seu paper és el d'exercir de cap de l'oposició, un rol que Iceta entén a la perfecció. Ha exhibit un còctel de crítica sense pal·liatius a la gestió del Govern i, al mateix temps, ha estès la mà en aquelles qüestions en què els socialistes tenen marge de maniobra. De fet, els pronòstics de les enquestes diuen que aquest podria ser el nou lloc del PSC després de les eleccions i Iceta s'esmerça en presentar-se com l'alternativa. La diagnosi de la situació que fa Iceta, sempre sense sortir del to cordial, és que no s'ha d'allargar més una legislatura que està en mans del Suprem per la "irresponsabilitat" de Torra, a qui ha retret que continuï aferrat a la via de la "confrontació" amb l'Estat. Amb aquesta actitud, ha advertit, difícilment es podrà negociar un nou finançament, un dels avenços que la Moncloa sí que estaria disposada a explorar amb un Pedro Sánchez a qui els socialistes catalans no perden l'ocasió d'elogiar per reivindicar-se com a força de govern.

Albert Batet: defensor. El president del grup parlamentari de JxCat ha fet d'escuder de Torra. Ha elogiat la gestió de la pandèmia i, davant les reiterades peticions de fixar la data de les eleccions, ha tancat la porta als comicis amb l'argument que no és la "solució" a la inhabilitació que dicti el Suprem. Els missatges anaven dirigits a ERC, exigent amb el seu soci al Govern. Còmode quan desplega l'argumentari de partit més que no pas quan entre en el cos a cos dialèctic, Batet ha abonat el discurs de la "confrontació" marcat per Waterloo

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/207572/puigdemont/dona/liquidada/via/pactada/crida/confront>)

acio/intelligent/amb/estat) i ha carregat contra el govern de Pedro Sánchez per perseguir la "unitat d'Espanya" en lloc d'afinar en el combat contra la pandèmia. També ha interpellat Ciutadans pels dards sobre la corrupció, terreny pantanós que ha resseguit en el torn de rèplica.

Sergi Sabrià: exigent. Que el soci de Govern de Torra reivindiqui les eleccions mentre que el president les descarta denota fins a quin punt el xoc està enquistat a la Generalitat. El líder parlamentari republicà ha estat clar sobre el propòsit d'ERC. Ha entonat un primer discurs que s'acostava més al d'un cap de l'oposició quan ha exigint al president que sigui ell qui, per mantenir "la dignitat" del càrrec, fixi quan seran els comicis abans que intervingui el Suprem. Quan faltin poques hores perquè Torra s'assegui al banc dels acusats, Sabrià no ha dubtat a demanar que no s'"entregui la institució als repressors"

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/208710/erc/reclama/eleccions/torra/no/entregar/institucio/repressors?rlc=p1>) ni se sotmeti la Generalitat a un llarg interinatge que anirà en detriment de la gestió de la crisi. Paper exigent el d'ERC. Just en el moment de baixar del faristol i camí cap al seu escó, el president ha fet saber a Sabrià que no li havia agradat el seu discurs.

Jéssica Albiach: equilibrista. Entre el rebuig a la inhabilitació de Torra i la crítica a la seva estratègia de confrontació. Entre exigir més resposta social al Govern de la Generalitat i eludir allò que el govern espanyol podria fer i no fa, com ara aprovar un permís retribuït per als progenitors que hagin de tenir cura dels fills en quarantena preventiva. La presidenta dels comuns al Parlament, Jéssica Albiach, ha exercit d'equilibrista durant el debat, conscient de les contradiccions que la seva formació assumeix governant amb el PSOE. El seu discurs s'ha mogut entre carregar contra la judicialització i l'existència de presos polítics, i defensar la predisposició de la Moncloa a seure en una taula de negociació per resoldre el conflicte, que ha reconegut que no s'afronta al ritme que voldrien. Albiach ha burxat en les divisions entre JxCat i ERC, i ha recordat que fins i tot els republicans estan demanant les eleccions que Torra va prometre al gener. En cas contrari, ha advertit, Catalunya es pot trobar amb dos presidents "simbòlics" -Aragonès en funcions, i Torra desobeint i aferrat al càrrec- si el Suprem confirma la condemna.

Carles Riera: insistent. El cap de files de la CUP ha desplegat el pla presentat la setmana passada per buscar una sortida consensuada a la inhabilitació de Torra -l'anomenada via Venturós- i ha tornat a exigir la convocatòria d'eleccions per obrir "un nou cicle" en l'independentisme. Riera, però, ha acompanyat l'estratègia de la formació amb crítiques al discurs del president -hi ha vist "naturalesa autonomista"- i l'esbós d'un model de gestió alternatiu al del Govern. Amb un discurs vehement però ben articular, només ha convergit amb Torra quan ha demanat que, per culminar el procés, cal "unilateralitat i ruptura democràtica amb l'estat espanyol".

Alejandro Fernández: irònic. Hàbil en la retòrica parlamentària, cofoi quan burxa l'independentisme, Fernández ha fet servir la ironia per presentar l'escenari que es pot obrir després de la inhabilitació: que hi hagi tres "presidents simbòlics". Qui serien? Puigdemont -a l'exili-, Torra -previsiblement desposseït del càrrec pel Suprem- i Pere Aragonès -que assumiria el timó un cop publicat el cessament de l'actual president. El líder del PP ha carregat contra la pretesa "obediència a Waterloo" que es professa des de Palau, ha lamentat la dinàmica de l'independentisme de qualificar de "traïdor i botifler" a tothom que aposti per la via del diàleg, i ha acusat Torra i JxCat de "robar l'ànima" -o almenys, intentar-ho- als lletrats del Parlament per les discrepàncies exhibides sobre la publicació de resolucions sensibles. Ha acabat amb un avís: no s'ha de "menysprear" el PP com ha fet el president, segons ell, aquesta legislatura. Les enquestes li dibuixen un creixement.